

EN 13043 behandelt de eigenschappen en procedures voor de conformiteitscontrole van toeslagmaterialen (“aggregaten” of “granulaten”) en vulstoffen voor toepassing in bitumineuze mengsels en voor oppervlakbehandelingen van wegen, vliegveldverhardingen en andere verkeersgebieden. De norm geldt voor toeslagmaterialen van natuurlijke of kunstmatige oorsprong en voor gerecyclede toeslagmaterialen.

Voor grove en fijne toeslagmaterialen wordt een onderscheid gemaakt tussen:

- geometrische eigenschappen (korrelgroep, korrelverdeling, gehalte aan fijne bestanddelen en kwaliteit ervan, korrelvorm van grove toeslagmaterialen, percentage gebroken oppervlakken en hoekigheid van fijne toeslagmaterialen);
- fysische eigenschappen (intrinsieke sterkte, polijstweerstand, weerstand tegen afslijting, absolute en relatieve volumieke massa, wateropname, duurzaamheid, vorst-dooibestandheid, weerstand tegen thermische schokken, compatibiliteit met bitumineuze bindmiddelen, “Sonnenbrand” voor basalt);
- chemische eigenschappen (samenstelling, grove verontreinigingen met licht organische materiaal, bestanddelen die de maatvastheid van hoogovenslak beïnvloeden).

Naar korrelgrootte en korrelverdeling onderscheidt men grove toeslagmaterialen, fijne toeslagmaterialen en zogenoemde “all-in”-toeslagmaterialen. Naast algemene eisen legt de norm voor elke soort nog bijkomende grenzen vast, om de variatie van de korrelverdeling te beperken.

De eisen voor vulstoffen komen in een afzonderlijk hoofdstuk aan bod. Behalve aan de geometrie, de fysische eigenschappen en de chemische eigenschappen worden ook aan de continuïteit van de productie eisen gesteld.

De conformiteit van toeslagmaterialen moet worden aangetoond door middel van typeproeven (ITT). Daarnaast moet de leverancier een productiecontrolesysteem (FPC) implementeren, om de overeenkomstigheid van zijn product met de norm voortdurend te garanderen.

Bijlage A bespreekt de bestandheid van toeslagmaterialen tegen afwisselend vriezen en dooien. Mogelijke invloeden, proeven om de gevoeligheid van een toeslagmateriaal te bepalen en een aantal richtlijnen voor de keuze van een categorie voor deze eigenschap komen daarbij aan bod.

Bijlage B beschrijft de onderdelen die het productiecontrolesysteem moet omvatten om voortdurende conformiteit van toeslagmaterialen te waarborgen. Voor alle verschillende (algemene, gebruiksafhankelijke en oorsprongsfafhankelijke) eigenschappen van zowel gewone toeslagmaterialen als vulstoffen worden de minimale beproevingsfrequenties vermeld.

EN 13043 bevat een ZA-bijlage. Hierin wordt voor gewone toeslagmaterialen en voor vulstoffen vermeld welke eigenschappen geharmoniseerd zijn en waarvoor dus een prestatie moet worden verklaard. Er zijn geen eigenschappen waarvoor de ZA-bijlage een minimale prestatie vastlegt. Naar gelang van het veiligheidsrisico van de toepassing eist de norm een attesteringsniveau 2+ (verhoogd risico) of 4 (geen bijzondere veiligheidseisen). Voor beide niveaus beschrijft de tekst wie de verschillende taken moet uitvoeren.

Voor toeslagmaterialen onder niveau 2+ moet de conformiteitsverklaring vergezeld zijn van een conformiteitscertificaat dat uitgegeven werd door een aangemelde instantie. Bij niveau 4 volstaat een conformiteitsverklaring van de producent.

Toeslagmaterialen die binnen het toepassingsgebied van deze norm vallen, zijn onderworpen aan verplichte CE-markering. De ZA-bijlage geeft voor de verschillende mogelijke gevallen een voorbeeld van deze markering en bepaalt welke gegevens zij dient te vermelden.

Referenties

- NBN EN 13043:2002: Toeslagmaterialen voor asfalt en oppervlakbehandeling voor wegen, vliegvelden en andere verkeersgebieden